

Abidik...

Bünyamin Çetinkaya

Abidik... Cilt 1

Yrd. Doç. Bünyamin ÇETİNKAYA

Abidik...

ISBN 978-605-364-375-3

Kitapta yer alan bölümlerin tüm sorumluluğu yazarlarına aittir.

© 2012, Pegem Akademi

Bu kitabın basım, yayın ve satış hakları

Pegem Akademi Yay. Eğt. Dan. Hizm. Tic. Ltd. Şti.'ye aittir.

Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı, mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik, kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz.

Bu kitap T.C. Kültür Bakanlığı bordsrolü ile satılmaktadır.

Okuyucularımızın, bordsrolü olmayan kitaplar hakkında yayınevimize bilgi vermelerini ve bordsrolsüz yayınları satın almamalarını diliyoruz.

Dizgi-Grafik Tasarım: Didem Kestek

Kapak Tasarımı: Gürsel Avcı

Baskı: Ayrıntı Matbaası

(Ankara-0312-394 55 90)

Yayıncı Sertifika No: 14749

Matbaa Sertifika No: 13987

İletişim

Karanfil 2 Sokak No: 45 Kızılay / ANKARA

Yayınevi: 0312 430 67 50 - 430 67 51

Yayınevi Belgeç: 0312 435 44 60

Dağıtım: 0312 434 54 24 - 434 54 08

Dağıtım Belgeç: 0312 431 37 38

Hazırlık Kursları: 0312 419 05 60

E-ileti: pegem@pegem.net

İkinci bahara; Atakan'a

Olsun, denize düşenin sarıldığı yılan olmakta güzel...

(Bünyamin Çetinkaya/Demeler)

BİR ŞEYLER DİYECEĞİM...

Çaresizlik...

İnsanın kendini bağlaması kadar güç ve yıpratıcı daha ne olabilir ki...

Durgun, sessiz, çarşaf gibi sakin bir denize benzerken yüzü, bir ırmak gibi alttan alttan yüksek debilerle akıp gidiyordu özü...

Belliydi... Kalp ritmini bozmuş, dil tadını kaybetmiş, el ayarından uzaklaşmış, rota şaşmış....

"Hey dostum, ne bu?" dedim,

"Yokluk" dedi...

"Nasıl yani?" dedim,

"Çokluk" dedi...

Kafam karıştı, şaşırđım ve sonra

"Yokluk ne, çokluk ne?" dedim, irkildi...

Titredi sanki, kendinden geçti, gözlerini kapattı, derin bir huşu içinde çok derin bir nefes çekti... Ve sonra gözleriyle birlikte, sımsıkı olmuş avuçlarını da açıp gösterdi;

"Ne görüyorsun?" diye sordu,

"Hiç!" dedim,

"İşte bu yokluk!" dedi ve devam etti: "Ama avucumu açana kadar, gözlerim kapalıyken, titrerken çokluk vardı. Ve ben bu kadar çok hissederken, gözlerimi açtığımda gördüğüm yokluğa isyan ediyorum. Yaşadığım çaresizliğe başkaldırıyorum. Ama yoruldum... Bir zerresi dahi unutulmayan çokluğun bir gölgesi kadar yokluğuna dayanamaz oldum!... Ve işte bu yüzdendir ki Artık, ne büyük olmak ne de büyük denizde boğulmak; tek istediğim, küçük bir liman bulup kulübesine sığınmak..." dedi.

.... Anladım

Cız ettim...

Anladım ki

Ben de çaresizdim...

İÇİNDEKİLER

Gitmek Gerek.....	2
Dokunma.....	4
Essin	7
Haberin var mı?	8
Sakız Adası	9
Balkon	10
Yabana Gitsin Elim	12
Kor Ateşim	14
Be hey	15
Sakın Gelme	17
Abidik	20
Ben sevdim mi	22
Kadere bak.....	25
Şafağa sövdüm	27
Yani	29
Kirli Gece.....	30
Talas'ta İftar	34
Ne hissediyorsun dedi bana!.....	37
Bir Şey Değdi Yüreğime	39
Söyle.....	43
Kuşlar	45
Özledim.....	46
Şemsiye	48
Aşkımız son buldu.....	51
Vur tenine.....	53
Takıldım	56

Siz hiç.....	59
Ruh ve beden.....	63
Sen bana İzmir'sin	64
Sanki.....	68
Biz.....	70
Yarın Gelme	72
Seni Bekledim	78
Kustum	80
Sevindir	82
Yazarsın.....	83
Yatarız.....	85
Zorlama.....	86
Düşün	87
Haçer Vurdun	88
Yalancı	92
Yelkenli.....	95
Bilirim.....	98
Kopsun Fırtınalar	99
Veda	101
Geceye Hediye.....	103

Abidik...

Gece bana "geç" dedi, geç değildi...
Gece bana "geç" dedi, anlamadı ki;
geçilir gibi değildi...

(Bünyamin Çetinkaya/Demeler)

Abidik...

Gitmek Gerek...

Yıkıl gökyüzü!
Defol üstümden
Daha sözüm kalmadı
Tükendim dünden.

Ne ümitler biçmiştim
Bembeyaz kefenimden
Dikmek nasip olmadı
Üç beş metre bezimden...

Akan gözyaşım mı?
Yağan yağmura inat
Olmadı olmayacak
Boşa bendeki murat.

On iki saat yol
Binlerce kilometre
Hepsi karanlık bir hol
Mezarım iki metre.

Sabaha biter ömür
İki çift göz sevinir
Niye geldim diye
Sanma yürek yerinir.

Bir tek bende mi var
Kuldan öte bu nefis
Şimdi girdim mezara
Üstüm kirli ruhum pis.